

LOÀI NGƯỜI VÀ CẨM THÚ

**Thiên địa hữu tình, nhân loại hóa
Mặt người thú tánh, nhận không ra
Long lanh trước mắt, cho là đẹp
Hóa đục quần sanh, lãnh khổ mà**

"Thiên địa hữu tình nhân loại hóa". Trời là Thiên, Địa là Đất.

Trời và Đất tạo ra chúng sanh. Chúng sanh sống trên quả địa cầu này, có rất nhiều chúng sanh. Từ cây cỏ, côn trùng, vạn vật rồi mới tới con người. Tất cả đều được gọi là chúng sanh.

Chúng sanh là sao?

Chúng sanh có nghĩa là tất cả vạn vật trên trái đất, sanh ra và phát triển: Đá, cát, cây, cỏ, cũng là chúng sanh. Là bởi vì, tất cả đều có linh hồn. Cát, đá, cây cỏ cũng có linh hồn. Không phải chỉ dành riêng cho loài vật và loài người là chúng sanh.

Năm 2005 tôi có dịp trò chuyện với cây hoa lan, ở vườn hoa lan tại Hawaii. Lúc đó là đại hội "Tình Trời Tân Độ" Các bạn đạo không tin và tưởng tượng không ra. Tôi không biết làm sao, cho các bạn hiểu được, là mình có thể linh cảm được. Buột lòng, tôi xuống bài thơ.

**Hoa Lan xinh đẹp mỹ miều
Khiến bao dũng sĩ, siêu lòng vì Lan
Hương thơm sắc đẹp mặn mà
Lung linh trước gió, thẹn thùng nắng mưa.**

Mình tu sẽ linh cảm được cỏ cây và nghe được cỏ cây, cát, đá thì thầm.

Chúng sanh nói chung, con người tu luyện, linh hồn sẽ được thăng lên hàng, Thánh, Tiên, Phật.

Thế nên con người tu đạt tới Phật giới, họ không có phân biệt, ta đây là Phật khác, Chúa khác. Nên nhà Phật có câu rằng "Vạn linh đồng nhất thể".

Và không phân biệt con vật, khác với con người. Vì con người, từ loài vật, phát triển đi lên hàng Thánh Tiên Phật.

Tại sao người tu thiền Vô Vi như Con, nói con người, từ loài vật phát triển đi lên, có phải chuyện này phản khoa học không? Có phải người tu khùng không.

Con không có khùng. Cái chuyện này, không ai tin và không ai chấp nhận mình, từ loài vật phát triển đi lên. Tự nhiên mà biến thành Người khoa Học, Thánh, Tiên, Phật thì không có. Nó phải trải qua từng lớp.

Sau này các nhà khoa học mở huệ nhãn, mở thần thông thì sẽ tin những gì Con nói. Nếu mà con người ta không phải là loài vật phát triển đi lên. Thì tại sao anh biết loài người, cao hơn loài vật. Mình từ loài vật, mình đi lên, nên người có tánh Phật, mình

biết rõ nó vô cùng, mình thương yêu nó vô cùng. Con thú, nó cũng có Phật tánh. Trái cà chua cũng có Phật tánh.

Con người, có người còn tệ hơn trái cà chua. Nếu mình thấy.

Nếu mình không phải từ loài vật đi lên. Tại sao mình làm giống y như loài vật và điều khiển nó.

Thí dụ:

Tiếng kêu của con bò " Ụm bò " mình nói lại giống y, tiếng kêu của con chuột "chít chít " mình nói lại giống y, tiếng kêu của con heo " ét ét " mình nói lại giống y, tiếng kêu của con mèo "meo meo" mình nói lại giống y, tiếng kêu của chim, và các loài động vật khác..v.v.

Như vậy có phải nguồn gốc của loài người là từ loại cầm thú động vật, phát triển đi lên không!

**Con người phát triển đi lên
Từ nơi hạt cát, biến thành cỏ cây
Sanh ra loài thú loài người
Chu trình tiến hoá, tùy lòng chúng sanh**

Rồi theo chu trình tiến hóa và loài cầm thú học tánh người.

Thí dụ:

Con mèo nó ở gần loài người. Mỗi ngày nó đều được sự giáo dục của loài người và nó nhìn thấy tất cả những cái gì mà loài người làm.

Vậy thì khi nó hóa thể, nó không muốn nó còn là loài mèo nữa. Nó không muốn nó là loài thú nữa, bởi vì loài thú này, bị giới hạn sự đi đứng, ăn mặc, ngủ.v.v.

Loài thú này nó phải học, một cái gì cao hơn nó, để phát triển. Ai cao hơn nó, ai gần gũi nó? Thì có phải loài người không!

Nên những loài thú mà được liệt kê trong hàng tử vi, mười hai con giáp từ con chuột cho tới con heo, được gần gũi loài người nhiều nhất, để học hỏi và tiến sang loài người.

Được thành loài người và trong loài người, có nhiều kiếp học hỏi khác nhau để tiến hóa. Và từ đây thì loài người sinh ra có nhiều tri thức sống khác nhau và một hình dạng khác nhau qua muôn chiều của tri thức, về linh hồn tiến hoá.

Sự tiến hoá của linh hồn hay tri thức thì người ta phân biệt loại này, loại kia, nên xã hội có nhiều vai vế và đẳng cấp.

Nên mình thấy trong xã hội có người hiền, người dữ, người đẹp, người xấu, người khoẻ, người yếu, người khôn, người dại.v.v.

Mà giữa người, với người, họ vẫn còn sát hại lẫn nhau không khác chi loài thú, nên có câu. "Mặt người thú tánh nhận không ra". Bởi vì, tánh thú vẫn còn trong máu huyết.

Con người sinh ra, ai cũng đẹp, ai cũng tốt. Nhưng mà mình không xử dụng cái đẹp, cái tốt của mình, mà xử dụng, tánh thú sát hại nhau. Nên nội tâm, nội tạng mình hư hao.

Cái đẹp, cái tốt, cái quý, là đẹp từ bên trong cơ tạng, chứ không phải đẹp về hình thức bên ngoài.

Nên ca dao tục ngữ có câu "Cái nết đánh chết cái đẹp".

Mình đẹp mà ăn nói hỗn ấu, mặt nết thì ai đâu mà thích. Nên người ta khuyên rằng đừng nên dùng sắc đẹp mà hại mình. Thường thường những người đẹp thường tự kiêu và ích kỷ.

Không phải nói như vậy là ám chỉ hết người đẹp, nhưng mà nói như vậy, để nhắc nhở mình giới hạn, dẹp bỏ đi cái tánh tự kiêu.

Đẹp hay xấu, hoặc tốt hay không tốt, người ta nhận không ra.

Có khi người xấu, mà tâm dạ họ tốt, có khi người đẹp mà tâm dạ họ đa đoan, qua hình thức bên ngoài. Thế nên giữa cái xấu và đẹp, nên phải thận trọng, khi tiếp xúc một người.

Người nào sống về ảo tưởng bên ngoài, hình thức bên ngoài, nên nghiệm thử câu này "Long lanh trước mắt cho là đẹp", sau này sẽ lãnh khổ.

Cái gì trước mắt mình là đẹp, chớp nhoáng một cái là bị bệnh tiêu luôn, nên thận trọng.

Đừng có vì ngoại cảnh phù du, bên ngoài mà giết chết nội tâm bên trong.

Sống ở trên cõi đời này, con người ta vì tham vọng, sắc dục, ngoại cảnh bên ngoài. Rồi xử dụng cái phàm tánh của mình phát triển, để thực thi những hoài bão là sự độc ác. Giết hại lẫn nhau, giữa con người với con người. Giữa người tu và người tu.

Giết hại bằng tiền của, giết hại bằng tình cảm, giết hại bằng bạo lực, giết hại bằng lời nói. v.v. Và con người ai nấy, cũng đều phải bị tai nạn.

Khi mà mình khổ, khi mình bị tai nạn, thì mình mới chịu nghe người tu nói. "Diệt khổ, diệt nạn". Mà mình không tin, người đó nói.

Tu Vô Vi sẽ diệt khổ và diệt nạn. Anh có điểu thì anh sẽ diệt được.

Lúc khổ, lúc bị nạn thì mình mới tin triết lý của Vô Vi, trong chu trình tiến hoá của loài người.

**Loài người tiến hoá đi đâu?
Trong vòng loạn động, tiến trình phải kham**

**Tham lam sân hận đủ điều
Dạy cho thức tánh, tiến hành tâm linh**

Trong chu trình tiến hóa; Từ thú cho tới loài người. Nó có nhiều mặt đa dạng khác nhau, về sự sống của tâm linh phát triển.

Thế nên từ một loại người này, với loại người kia, mà nó có nhiều cá tánh khác biệt nhau, qua cách sống. Mình không thể phân lường được qua cá tánh phàm trần. Thế nên được làm loài người là được tiến hóa theo nhiều cách thức khác nhau, do sự công năng tu học của mỗi người và nhiều kiếp đã trải qua.

Làm sao mà mình tin, loài người có nhiều kiếp trải qua?

Mình có thể giải thích theo khoa học huyền bí của Vô Vi cho Anh thấy.

Thí dụ:

Như bây giờ mình là Thầy giáo dạy đại học, hoặc là Kỹ sư hay Bác sĩ. Rồi mình cũng phải bệnh và chết. Khi chết rồi, con người mình không tu, thì mình sẽ vào địa ngục hay hoả ngục.

Vào địa ngục hay hoả ngục không biết bao lâu, tùy theo tội trạng của mình gây ra. (Mình có rất nhiều tội). Sau này tôi chỉ cho Anh thấy tội Anh, thì Anh mới hết hồn và chịu tu. Còn như Anh chưa thấy, lúc bệnh thì Anh sẽ thấy tội mình.

Khi chết thì xuống địa ngục, người ta xét xử đầu đó xong xuôi thì cho linh hồn Anh hoá thân trở lại. Anh không bao giờ lên Thiên Đàng, nếu không tu cho giải thoát.

Đừng có tin ai, Thầy nào, nói, họ đem linh hồn, Anh về tây phương Cực Lạc hay Thiên Đàng.

Lúc Anh hoá thân trở lại, mình là con nít, mà Anh không hay, rồi Anh tiếp tục học lại những cái gì anh thiếu sót, nhưng mà anh học giỏi hơn cái người đồng bạn, cùng học chung lớp với anh, và anh làm Thầy giáo, Bác Sĩ, Kỹ Sư hay Khoa Học Gia. Vì kiếp trước Anh đã từng làm Bác Sĩ, Kỹ Sư hay Khoa Học Gia.

Nhiều Thầy tu, nói tiền căn, tiền kiếp, mà người ta nói không rành.

Hôm nay tôi giải thích tiền căn và tiền kiếp là nó như vậy. Để cho mình khỏi u ơ.

Tại sao mình phải như vậy?

Vì đây là định luật, để khỏi uổng công anh ăn học và cũng chứng minh rằng linh hồn mình hoá cốt và bất diệt.

Con học về Khoa Học Huyền Bí, Con diễn tả trên thực tế và xác thực. Chỉ dẫn rõ ràng, chứ không có nói xa xôi. Tu Vô Vi nó siêu và văn minh hơn, vì mình thấy những cái gì, mà khoa học hiện đại, họ không thấy. Tu Vô Vi khỏi căn vô chuà hay nhà thờ. Khoa học phải vô chuà hay nhà thờ cầu xin.

Tại sao, khoa học phải cầu xin?

Tại vì, họ có hồn mà không chịu học, thành ra không hiểu. Nên khoa học phải vô chùa hay nhà thờ để cầu xin.

Con người sống trên thế gian thể hiện qua nhiều cá tính khác biệt nhau, tùy theo chu trình học hỏi của quá khứ và hiện tại.

Có người mình thấy họ hung dữ ác độc, mà mình không hiểu, tại sao họ hung dữ và ác độc. Có người họ hiền lành, mà mình không hiểu tại sao họ hiền, có người họ thông minh mình không hiểu, tại sao họ thông minh.

Anh tu Vô Vi thì Anh sẽ hiểu quá khứ, hiện tại và dị lai luôn.

Còn tiếp kỳ sau./.....

Tiếp theo kỳ trước ...

Còn như Anh nói, Anh là khoa học, Anh giỏi, thì Anh thử chứng minh cái giỏi Anh từ đâu, mà anh có. Bắt quả Anh nói là do Anh học, nên Anh giỏi anh trở thành khoa học gia.

Vậy thì tới lúc Anh chết, Anh có biết rằng Anh giỏi hay là dốt không?.

Tới đây thì Anh có là người triết gia, hay khoa học gia đi chẳng nữa thì Anh cũng bí luôn.

Bằng chứng là Anh thấy những người, chết trước Anh, họ là thần học, triết gia lỗi lạc, khoa học tân tiến. Nhưng mà tới lúc lâm chung họ vẫn phải u ơ, ngu si và không biết họ là ai, làm gì, và sau này họ sẽ ra sao, đau đớn vô cùng và đi vô âm giới.

Lúc đó thì cái giỏi cái hay của Anh cũng tiêu mất luôn.

Không tin Con nói, thì bữa nào Anh thử, thì Anh sẽ biết liền, cái giỏi cái hay của mình có thật sự còn hay là mất.

Thử là thử **bằng** cách nào.

Thí dụ: cái nhẹ nhẹ, như là bệnh nhức đầu, cảm cúm, hoặc đau bụng.

Trong lúc Anh đau, thì mình tự hỏi cái thông minh, cái giỏi của mình nó còn tồn tại không, hay là cái giỏi cái thông minh mình nó biến đâu mất. Lúc mà Anh vô nhà thương, Anh mới lòi cái dốt của mình ra.

Đừng có nói chi, trong lúc tuổi già bệnh hoạn, trí óc bần thần, mỡ xẻ tùm lum, thì cái thông minh giỏi của mình còn hay mất!

Lúc đó mình mới thật sự cảm nhận cái giỏi, **cái thông minh đời, cái triết lý đời, là dỏm. Mà triết lý đạo, lúc đó mới hiện hình.**

Triết lý đạo nó hiện hình thì Anh đã chết rồi. Thần trí Anh chết, thì còn đâu mà sáng suốt. Thần trí chết, là sự thông minh, bị dập tắt. Và cái giới, ở triết lý đời cũng chết theo.

Mà trong khi đó, ở bên trên: Về khoa học tâm linh huyền bí, Con chứng minh, cái giới Anh nó sẽ hồi sinh, vì linh hồn Anh bất diệt.

Linh hồn Anh đã luân lưu trong nhiều kiếp để học cái bài, sanh, trụ, hoại, diệt, và khổ để tìm một sức sống động vô biên.

Anh có làm tiến sĩ, kỹ sư, triết gia, kinh tế học, tổng thống, triệu phú đi chẳng hạn, nhưng mà Anh vẫn khổ, vẫn đau, vẫn buồn, vẫn bệnh ung thư, tai biến và chết.

Không tin Con nói, thì đêm nằm bộp trán tự hỏi mình, **thì sẽ có câu trả lời ngay**, trong giới vô hình, mà cửa lòng Anh đang khao khát.

**Tâm hồn bất ổn không an
Đêm nằm lại nghĩ, cuộc đời khó mình
Bâng khuâng giữa chốn trần đời
Nhìn đời ô trọc, cửa lòng chán chê**

Khi mà người ta chán đời, tu Vô Vi thì tâm linh mới phát triển, lúc đó mình mới nhìn Phật Pháp thật vô biên.

Hỏi tại làm sao Phật Pháp lại vô biên, nói như vậy có quá lỗ không?

Dạ thưa không quá lỗ. Chữ vô biên này phải cắt nghĩa rõ ràng, chứ không có mượn lời Phật, kinh Phật mà dựa theo đó mà nói, tức là nói dóc, nói xạo, thì người tu sẽ mang tội khẩu nghiệp. Khẩu nghiệp thì ông Thầy nào cũng bị, tại vì không hiểu kinh, mà nói ẩu.

Cái chữ vô biên đây có nghĩa là trình độ mình học tới đâu thì giới Phật sẽ tiếp kiến dạy mình tới đó, dạy hoài, dạy mãi, dạy đến vô cùng tận không bao giờ dứt. Vì khối óc Anh là vô cùng và vĩ đại, chứa đựng cả càn khôn. Vô biên của Phật Pháp là nó như vậy.

Còn "Triết lý đời thì vá vúi một khía cạnh nhỏ nào đó thôi". Tham sân si, yêu thương ghen ghét giận hờn.

Còn về chu trình tiến hóa của loài thú cho đến con người về tri giác, về tâm linh và trí tuệ thì khoa học huyền bí Vô Vi giải thích:

Khi mà con người mình chưa sanh ra, thì cha mẹ mình đã ăn vào thịt thú.

Thịt thú là chất bổ dưỡng thanh lọc thành chất tinh. Chất tinh này do hai chất âm và dương tạo thành, mà cha mẹ ta ăn vào từ loài thú, khi chưa sanh mình. Rồi cha mẹ mình nhờ thịt thú mà phát triển vào trong cái bầu thai, bầu thai đó phát triển lớn lên dần hồi là nhờ cha mẹ mình ăn uống hằng ngày, từ thịt thú và vạn vật mà phát triển dần dần lớn mạnh.

Khi được sanh ra thành người, mình tiếp tục ăn thịt thú, rồi thể xác mình bành trướng ra dững mảnh và phi thường.

Nếu mà mình không nhờ thịt thú đóng góp cho mình phát triển, vậy chứ mình ăn thịt thú vô trong người rồi, thịt thú biến đi đâu, mà cái thể xác mình to như vậy?

Từ thú mà biến thành loài người là như thế, mà mình không hay. Khoa học chịu tin chưa? Con người từ thú sinh ra. Và Anh tu thiền, anh có thể nhìn ra, có nhiều người mang tánh thú.

Mình thành người, mình sẽ học những gì, để biến thành Thánh Tiên Phật?

Nếu mà mình gần Thánh, Tiên, Phật mình sẽ học những điều Thánh, Tiên, Phật.

Còn như mình ở gần kẻ quỷ ma hung ác, thì mình sẽ trở thành quỷ ma hung ác.

Cũng giống như con mèo, con chó, mà gần loài người thì con mèo, con chó, nó học tánh người, như hiện giờ mình đã thấy. Như con chó, con voi, con khỉ, con cá, đang học tánh người. Bởi vì không có ai, mà muốn mình đứng một chỗ, kể cả loài thú.

Làm tỉ phú, làm tổng thống, làm bác sĩ, làm kỹ sư, làm tiến sĩ, mà vẫn còn khổ là vì ngoan cố. Ý mình ta hay.

Còn đứng một chỗ, là còn khổ, còn đau....

Không phải, mình học tới bác sĩ, tiến sĩ, thạc sĩ, tỉ phú, tổng thống là hết đâu. Nếu hết thì mấy ngài quyền cao chức trọng hết khổ mới đúng chỗ. Chứ tại sao, càng giàu càng khổ, càng làm lớn càng thê lương. **"Hoá đục quần sanh lãnh khổ mà".**

Cái khổ là để giúp cho con người, bước gần, đến chỗ giải thoát.

Nếu loài người không có khổ, thì làm sao có chiếc máy bay, tv, máy lạnh, v.v.

Nhưng cái quan trọng nhất, là ai giải được chuyện khổ, thì nó sẽ sướng, an du tới cõi Trời thanh nhẹ, bao dung mà ân hưởng những cái gì do Thượng Đế ân ban.

Lúc này mới tin là có Thượng Đế.

Thượng Đế cao hơn Ông Phật.

Nhiều Thầy tu Chùa, không tin có Thượng Đế. Tu Vô Vi sẽ ngộ Ngài hằng hữu ở trong ta.

Tu Vô Vi, sẽ được giải thoát, siêu phàm và thoát tục. Nghe những chuyện siêu phàm thoát tục, mình tưởng, mình làm không được.

Chứ thực sự tất cả mọi người, ai ai cũng làm được, vì ý chí con người siêu việt, như bên trên Con đã thưa. Cần một dũng chí thực hành, phát triển tâm từ bi thì sẽ được chuyện siêu phàm thoát tục. Chứ không có lý thuyết suông.

Không tu thì làm sao thoát tục, mình vẫn còn phàm tánh, phàm tâm như thường. Nên khuôn mặt mình có đẹp, tài ba, nhưng mà vẫn còn tánh thú, gian manh, hung ác, sát hại nhau.

Để kiểm nhận, con người có tánh thú hay không.

Anh đi làm trong quốc hội, trong sở làm, hay ở gần ai, có tánh thú mà Anh không hay biết: Sau khi mà Anh bị hại, thì Anh sẽ tìm ra.

Người mà hung ác, cuối cùng sẽ quá kiếp thành trâu bò trở lại. Trở lại thành trâu bò hy sinh da thịt xương máu, để tiếp tục vô trong da thịt con người lần nữa, để biến lại thành con nít, mà Con đã nói bên trên, là mình phải trả quả ác.

Chuyện gì, nó cũng có ơn, và có oán. Làm thiện thì gặp thiện, làm ác thì gặp ác. Mình vô tình không biết, những thú vật đó, nó có tội, nó hy sinh da thịt, xương máu, để trở lại thành kiếp người.

Mà mình được sống thành người là đại phước mà không biết, tu tâm, sửa tánh, để tiến lên cõi thanh nhẹ hơn mà ở. Thì linh hồn mình, sẽ bị giam ở ngục A tỳ, một ngàn năm trăm kiếp, mới có dịp tái đầu thai.

Hỏi tại sao không tu, thì tôi bị giam ở ngục A tỳ, một ngàn năm trăm kiếp?

Vậy chứ hỏi tại sao, mình ăn những con thú đó, rồi mình sẽ đi đâu?

Mình ăn cái gì, thì mình trả cái ấy, đó là luật, kể cả mấy ông nhà giàu, tổng thống có tiền muôn, bạc vạn. Mà trả cũng không nổi, vì luật là luật.

Không tin Con, thì hỏi những vị nhà giàu, vua chúa có trả nổi không, món nợ mà mình đã vay.

Xưa kia có một vị vua hỏi Đạt Ma Lão Tổ, mình cất mười cái chùa thì có hết tội không, ngài Đạt Ma thưa rằng. Cất một trăm cái chùa, mà không tu thì vẫn bị tội như thường.

Nếu mà hết tội, thì mấy vị vua, mấy nhà tỉ phú, đâu có xuống địa ngục, rồi ăn năn tội lỗi, xin làm trâu bò để trả cái nợ ngày xưa. Khi mà làm trâu bò gà vịt, họ rất vui mừng. Vui mừng là có dịp trở lại nhân gian. Thì có phải 1500 năm kiếp không!

Tu Vô Vi xuất hồn xuống địa ngục thấy toàn là nhà giàu, tổng thống quyền thế ở thế gian bị hành hình. Trên dương gian làm những chuyện tài Trời, mà chuyện tài Trời toàn là những nhà thông minh, giàu quyền thế ỷ mình có địa vị cao trong xã hội mà lạm quyền thì đi tới chỗ ác ôn.

Ác ôn thì có chỗ ác ôn trừng trị thì mới đúng luật. Một người giết người hiếp dâm trộm cướp mà còn bị ở tù trên dương gian. Huống chi một người mà lường gạt ác độc trên dương gian chết đi, chắc chắn không được lên Thiên Đàng. Có tu đâu mà lên.

Rồi xuống cõi âm, bị quỷ sứ, nó xử lại, y như trên dương gian mà người ta, xử tội nhân.

Ở trên dương gian mình bị xử tội chung thân khổ sai, thì ở dưới địa ngục quỷ ma nó xử mình thành trâu bò, trùng dế, ngựa heo, gà vịt.v.v. Để trả lại cái tội, hồi đó mình ăn nem công chả phượng, mà mình nói là ngon lúc còn sống. Vua mà xuống tới đây, thì cũng phải van xin là vậy.

Mình chịu tu, thì trả hết trơn. Tu cái pháp Vô Vi điển quang là mình trả hết trơn, là mình tu giải thoát linh hồn. Linh hồn mình khỏi làm tù đầy, khỏi làm nô lệ cho tham vọng, khỏi làm kiếp thú, khỏi làm kiếp người và an du cõi Trời thanh nhẹ, hưởng hạnh phúc đời đời, vô sanh vô tử.

**Con người ta, có chỗ tiến tới cõi thanh nhẹ. Mà không tu.
Đừng bi oan, là con người mình, sẽ không trở thành Thánh Tiên Phật, mà đánh mất linh hồn đẹp đẽ do Thượng Đế sanh ra.**

Hiện tại như bây giờ, khoa học dẫn chứng loài người từ loài vượn cổ hóa thành. Thì trong loài người, nó cũng có nhiều hạng thú tánh, ẩn tàng ở bên trong cơ tạng diễn ra. Nên cuộc sống con người vẫn còn ganh đua, thù hận và giết hại lẫn nhau. Như loài thú tranh giành miếng ăn và sự sống.

Còn về những tôn giáo có tâm linh cao hơn khoa học, thì người ta cho rằng, loài người sanh ra từ các bụi. Sau khi mình chết mình sẽ trở về các bụi. Họ biết có phần nữa là từ cát bụi. Còn về linh hồn, chiết thân từ Thượng Đế, có hào quang như Phật, thì họ tìm chưa ra.

Còn tu Vô Vi sẽ chứng minh, con người có linh hồn rõ ràng. Chiết thân từ Thượng Đế, chiết thân từ hào quang.

Tu Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp Việt Nam sẽ tìm ra được loài người từ ánh sáng hào quang ở bên trên của đấng tối cao hóa sanh. Nếu không có ánh sáng, nếu không có hào quang ban chiếu thì làm sao hóa sanh được cát, đất, cây,cỏ, loài cầm thú, ma quỷ, người, Thánh Tiên Phật và Tiểu Linh Quang.

HÀO QUANG

Thiên Trời Địa Đất Nhơn Linh
Chung nhau qui hội, tình thương kết hình
Sanh ra muôn loại nhiều màn
Hóa sanh sanh hóa, chuyển cho điển lành

Điển lành ánh sáng từ quang
Chiếu cho muôn loại, khai minh tự hành
Hành trong định luật hóa sanh
Âm dương phát triển, tự mình tiến lên

Tiến lên trên cõi cao tầng
Thanh quang mở rộng, du dương sáng nhòa
Tâm thanh giải thoát từng tầng
Tiến về cổ quốc, hồn linh sáng ngời

Phát ra thanh điển đời đời

Luân lưu chuyển giải, từ trong thực hành
Thực hành nguyên lý đường chơn
Hóa sanh tâm điển, hào quang sáng ngời

Kính bái
Con
Lê Thành Lợi